

[Svend Auken]

estemningen og – for at bruge et af statsministerens yndlingsudtryk – smøge ærmerne op og trække i arbejdstøjet.

Regeringen kan, for nu at summere op, komme igennem med sine indtægtsforslag, og på visse områder er der et flertal for at gå videre. Til gengæld må den opgive de bebudede nedskæringer på arbejdsmarkedet og på det sociale område.

For at fremhæve, at der på dette område faktisk er et flertal i folketinget, som fortjener at blive noteret, inden vi går i gang med disse forhandlinger, skal jeg på vegne af socialdemokratiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget afviser de bebudede nedskæringer på det sociale og arbejdsmarkedspolitiske område, der rammer de svage grupper i samfundet – herunder børnefamilierne – og afviser de på finanslovsforslaget opførte nedskæringer af bevillingerne til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

For at der ikke skal herske nogen tvivl, vil jeg gerne tilkendegive, at den dagsorden, hr. Svend Auken nu har stillet på socialdemokratiets vegne, kan regeringen ikke modtage.

Dyremose (KF):

Det var forbavsende at høre hr. Svend Auken hævde, at regeringen ikke er indstillet på at lytte. Det er åbenbart hr. Svend Auken, der ikke har lyttet til statsministerens kraftige appel i tirsdags om samarbejde mellem regeringen og folketingets partier. Statsministeren sagde i sin slutning: »Vi vil med åbent sind over for kritik og andre forslag forhandle om de enkelte elementer.« Og han sagde om de helt nødvendige budgetforbedringer: »Regeringen har noteret sig, at der på forhånd er rejst nogen kritik mod nogle af regeringens forslag. Vi ønsker at drøfte disse problemer med partierne, og vi er åbne over for andre forslag.«

Det vil sige, at statsministeren på regeringens vegne har erklæret åbenhed, vilje til at forhandle, men det er lige så klart, at statsministeren måtte slå fast, at der skal være balance mellem indtægter og udgifter på de offentlige budgetter. Det må være sådan, at den økonomiske genopretningspolitik, som er blevet startet, kan videreføres.

Socialdemokratiet har i de senere uger talt meget om samarbejde. De signaler, der er blevet udsendt, har mildest talt været meget forskellige, både hvad angår, hvem man vil samarbejde med, og hvad angår, hvad man vil samarbejde om. Vi havde derfor haft et håb om, at socialdemokratiet havde erkendt, at vi i den økonomiske politik lever under nødvendighedens lov. Det er simpelt hen nødvendigt, at vi forbedrer budgetterne. Det er nødvendigt, at vi nedbringer underskuddet på de offentlige budgetter, hvis vi skal redde og udbygge det velfærdssamfund, som vi alle har været med til at bygge op.

Der er desværre meget, der tyder på, at socialdemokraterne stadig væk drømmer om, at de sammen med SF kan give los for de offentlige udgifter og øge underskuddet, så Danmark starter en ny rutschetur ned i den økonomiske afgrund. Det er det, der vil ske, hvis socialdemokraterne kommer igennem bl.a. med den dagsorden, vi netop har hørt. Socialdemokraterne vil sætte de gode resultater, som er opnået i det første år med firkløverregeringen, over styr. Jeg skal ikke trætte med alt for mange af de gode resultater, for det er efterhånden kendt ude i befolkningen, at vi har fået vendt den økonomiske udvikling. Lad mig bare nævne en af de allernyeste ting.

I forbindelse med det store rentefald har vi i går fået at vide, at antallet af igangsatte boliger, antallet af nybyggede boliger, i de 8 måneder i år er steget med 30 pct. i forhold til sidste år, og hvis vi tager august måned alene, så er antallet steget med 76 pct. Der er nu optimisme ude i befolkningen. Der er tilid til, at man kan sætte ting i gang, man kan få gang i byggeaktiviteten, fordi man tror på, at regeringens økonomiske politik kan hjælpe. Er der nogen, der i sin vildeste fantasi ville have drømt om, at man kunne have fået denne byggeaktivitet i gang med tilskudsordninger og skatteforhøjelser af den gamle slags? Nej, selvfølgelig er der ikke det. Kun gennem en generel økonomisk politik, der